

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2. tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 21
din 09.01.2008**

Dosar nr.: 362/2007 conexat cu Dosar nr. 655/2007 și 585/2007

Petiția nr.: 6850/02.07.2007; nr. 10934/28.09.2007; nr. 12.647/18.10.07

Petent: Fundația României Iași și alții

Obiect: despagubiri pentru tratamentul aplicat urmare persecutării și deportării din motive etnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților in Dosar nr. 362/2007

I.1.1. Fundația „ României „ Iași,

I.1.18. S M

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților din Dosar nr. 585/2007

I.1.19. Fundația „ Români „ Iași,

I.1.20. A E

I.1.21 U C

I.1.22. S V

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților din dosar 655/2007

I.2.1 Fundația „ Români „ Iași,

I.2.2. P C

I.2.3. T R.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarile petenților, astfel cum sunt formulate, vizează despăgubirile acordate de Guvernul German prin Organizația Internațională pentru Migrație cu sediul în Geneva, în cadrul Programului German de Compensatie pentru Muncă Forțată, în speță, acordarea drepturilor pentru persoanele persecutate din motive etnice și deportate datorită apartenenței etnice.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenții, astfel cum rezultă din sesizări, solicită despăgubiri, diferențe de plată precum și pensii, acordate de Guvernul German prin Organizația Internațională pentru Migrație cu sediul în Geneva, în cadrul Programului German de Compensatie pentru Muncă Forțată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1. Prin petițiile formulate de petenți se arată că aceștia au fost deportați și au suferit persecuții datorită apartenenței etnice în timpul regimului nazist, fiind deposedați abuziv de bunurile deținute la momentul respectiv. Față de aceste considerații de fapt se solicită drepturile bănești care se cuvin, respectiv pensii pentru tratamentul suferit.

5.2. Petenții arată că au depus cereri în anul 2001 la Organizația Internațională pentru Migrație (OIM Geneva) cu privire la compensațiile pentru muncă în regim de sclavie sau muncă forțată suferită în timpul regimului nazist.

5.3. Se solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării aprobarea cererilor de a beneficia de toate drepturile care se cuvin de la Guvernul german, precum și diferențele de bani pentru tratamentul suferit, respectiv deportarea pe motive etnice.

V. Procedura de citare

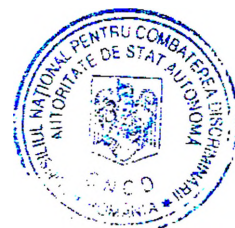
Procedura de citare a părților a fost îndeplinită la data de 23.08.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Părțile s-au prezentat la audiere.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține, potrivit petițiilor aflate la dosarele nr. 362/2007, dosar 585/2007 și nr. 655/2007 că sesizările petenților, astfel cum sunt formulate, vizează despăgubirile acordate de Guvernul German prin Organizația Internațională pentru Migrație cu sediul în Geneva, în cadrul Programului German de Compensare pentru Muncă Forțată, în speță, acordarea drepturilor pentru persoanele persecutate din motive etnice și deportate datorită apartenenței etnice.

7.1. **În drept**, analizând aspectele sesizate și reținute în acest caz, Colegiul Director ia act de faptul că urmare adoptării unui act normativ pe teritoriul Germaniei și intrat în vigoare la data de 12 august 2000, a fost înființată Fundația Germană denumită „Memorie, Responsabilitate și Viitor”. În baza legii menționate, Actul Fundației Germane, Fundația nou înființată avea rolul de a acorda compensații financiare pentru victimele sclaviei, muncii forțate sau a injustiției Național Socialiste (Naziste). Fondurile pentru acordarea compensațiilor

de această Fundație Germană au fost asigurate prin contribuțiile egale ale Guvernului Germaniei precum și companii germane.

7.2. În conformitate cu legea germană, șapte organizații partenere, inclusiv Organizația Internațională pentru Migrare (OIM) au procesat cereri pentru plata compensațiilor pentru sclavie, muncă forțată și vătămare personală (experimente medicare, preluarea în plasamente de copii sclavi, sau de muncă forțată, ori moartea unui copil survenită în aceste plasamente). Pentru depunerea cererilor conform categoriilor prevăzute de legea germană, Actul Fundației Germane, termenul limită prevăzut a fost 31 decembrie 2001. Nici o cerere peste acest termen limită nu a fost acceptată.

7.3. Organizația Internațională pentru Migrație a fost desemnată potrivit legii germane ca unică organizație partener responsabilă pentru procesarea cererilor pentru depozitările de proprietăți în timpul regimului nazist ca rezultat direct al participării companiilor germane. (informații disponibile pe site-ul oficial al Organizației Internaționale pentru Migrație, Programul German de Compensare pentru Muncă Forțată la adresa www.compensation-for-forced-labour.org)

7.4. Organizația Internațională pentru Migrație a desfășurat programul de plată a compensațiilor în numele Fundației Germane "Memorie, Responsabilitate și Viitor" și a Tribunalului American care administrează Acordul cu Băncile Elveteiene. Astfel, au fost depuse 329.000 de cereri pentru Sclavie și Muncă Forțată, 32.000 cereri pentru depozitare de bunuri (proprietăți) și 41.000 cereri pentru daune personale. (vezi site-ul oficial al Organizației Internaționale pentru Migrație, Programul German de Compensare pentru Muncă Forțată, informație http://www.compensation-for-forced-labour.org/English/country_info.html#ISRomania-en).

7.5. Colegiul Director ia act, spre exemplu, că în cadrul programului de Compensare, o persoană nu poate primi plata cumulativ, atât pentru categoria sclavie în muncă cât și categorie muncă forțată. Astfel, dacă o persoană îndeplinește criteriile pentru ambele categorii, acesta urma să fie compensată doar conform categoriei sclavie în muncă.

7.6. De asemenea, potrivit legii germane, persoanele obligate la muncă forțată din Belgia, Olanda, Franța, Italia și Luxemburg nu au fost eligibile pentru plata compensațiilor deoarece acestea nu au constituit ținte ale actelor de teroare specific decretate de către naziști pentru motive rasiale sau alte motive similare. Doar persoanele care au fost deținute în lagărele de reformă în muncă sau anumite penitenciare, precum și cei de origine romă, evrei sau membrii ai unui grup persecutat au putut fi eligibili pentru plata compensațiilor în cadrul categoriei muncă forțată iar pentru sclavie în muncă persoanele care au fost deținute în lagăre de concentrare, ghetouri sau alte locuri oficial recunoscute ca locuri de restricție. (vezi informație disponibilă la adresa oficială a Programului German de Compensare pentru Muncă Forțată, la www.compensation-for-forced-labour.org/English/who.html)

7.7. Colegiul Director reține potrivit Comunicatului de Presă din luna noiembrie 2005 a Organizației Internaționale pentru Migrație, că „**Legea Fundației Germane este unicul act normativ care reglementează distribuirea plăților compensatorii către succesorii de drept sau moștenitorii eligibili. Legislația națională privind moștenirea nu se aplică**

Conform Legii Fundației Germane, soțul sau soția supraviețuitoare și copiii pot primi părți egale din compensația pentru muncă forțată, muncă în regim de sclavie sau pentru vătămare personală cuvenită victimei decedate”.

7.8. În acest context, Colegiul Director ia act că **”Din cauza unui deficit de finanțare, pentru care OIM nu este responsabilă, succesorii de drept și moștenitorii eligibili vor primi sume mai mici decât victimele eligibile.** Succesorii de drept și moștenitorii primesc o sumă totală de 4.130 Euro dacă victima decedată a muncit în regim de sclavie, 1.275 Euro dacă a fost supusă muncii forțate în industrie și 510 Euro dacă victima a muncit forțat în agricultură. Aceste sume compensatorii se referă la fiecare cerere individuală și vor fi împărțite între toți succesorii de drept și moștenitorii eligibili ai victimei decedate. **Sumele sunt definitive și inatacabile prin contestație”.** (vezi Organizația Internațională pentru Migrație, Programul German de Compensație pentru Muncă Forțată, informație disponibilă la adresa http://www.compensation-for-forced-labour.org/pdf/PR_G_11_Romanian.pdf)

7.9. De asemenea, se are în vedere că **”în total, O.I.M. a primit peste 332.000 de cereri de compensare pentru Muncă Forțată și în regim de sclavie din timpul regimului nazist, până la termenul-limită de la 31 decembrie 2001. Toate termenele-limita sunt definitive și O.I.M. nu poate accepta noi cereri de compensare”.** (vezi Organizația Internațională pentru Migrație, Programul German de Compensație pentru Muncă Forțată, informație la http://www.compensation-for-forced-labour.org/pdf/PR_G_11_Romanian.pdf)

7.10. În același sens, Colegiul Director reține, potrivit Comunicatului de Presă din luna aprilie 2006 a Organizației Internaționale pentru Migrație, că **„ultimele plăți au fost efectuate în 31 decembrie 2006 ca parte a închiderii definitive a Programului German de Compensație pentru Muncă Forțată, finanțat de Guvernul Germaniei și industria Germană.** Din data de 22 ianuarie 2007 telefoanele, adresele de e-mail și serviciile de fax au fost desființate iar Organizația Internațională pentru Migrație nu mai răspunde la corespondență”.

7.11. Fată de aceste aspecte, raportat la prevederile O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, coroborat cu obiectul petițiilor, Colegiul Director constată că în mod vădit, acesta nu se circumscrie actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

7.12. Colegiul Director apreciază că aplicarea legii civile în spațiu privește limitele teritoriale înăuntrul cărora ea se aplică. Din acest punct de vedere, **exercitarea competențelor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării vizează posibile comportamente discriminatorii manifestate pe teritoriul României, însă nu poate viza efectele actelor normative adoptate de autoritățile legitime străine.**

7.13. În analiza obiectului petițiilor deduse soluționării, Colegiul Director, observă că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe cu privire la efectele produse prin acordarea unor plăți compensatorii dispuse de Guvernul Germaniei și companii germane în virtutea unor acte normative adoptate de către o autoritate legislativă străină. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține că urmare adoptării unui act normativ de către legiuitorul

german, și intrat în vigoare la data de 12 august 2000, a fost înființată Fundația Germană denumită „Memorie, Responsabilitate și Viitor”. În baza legii denumite Actul Fundației Germane, Fundația nou înființată a avut rolul de a acorda compensații financiare pentru victimele sclaviei, muncii forțate sau a injustiției National Socialiste (Naziste). Fondurile pentru acesta Fundație Germană au fost asigurate prin contribuțiile egale ale Guvernului Germaniei precum și companii germane. În conformitate cu legea germană, șapte organizații partenere, inclusiv Organizația Internațională pentru Migrare (OIM) au procesat cereri pentru plata compensațiilor pentru sclavie, Muncă Forțată și vătămări personale (experimente medicare, preluarea în plasamente de copii sclavi, sau de muncă forțată, ori moartea unui copil survenită în aceste plasamente). Termenul limită prevăzut pentru depunerea cererilor conform categoriilor prevăzute de legea germană a fost 31 decembrie 2001. Nici o cerere peste acest termen limită nu a fost acceptată. (vezi în același sens infra parag.7.1, 7.2.)

7.14. Față de aceste aspecte, **Colegiul Director ia act că legislația aplicabilă în cazul petenților, este „Legea Fundației Germane, unicul act normativ care reglementează distribuția platilor compensatorii către succesorii de drept sau mostenitorii eligibili. Legislația națională privind moștenirea nu se aplică.** (vezi infra parag. 7.7)

7.15. De asemenea, **Colegiul Director observă că actul normativ german stabilește în mod expres categoriile de compensații, criteriile de eligibilitate pentru acordarea acestor compensații, sumele cu titlu de compensație și persoanele care pot solicita astfel de compensații precum și termenele limită de solicitare.** Fondurile pentru plata sumelor compensatorii au fost asigurate prin contribuțiile egale ale Guvernului Germaniei precum și companii germane iar sumele acordate sunt definitive și inatacabile prin contestație.

Or față de aceste aspecte reținute, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate fi chemat a analiza condițiile și modul de acordare a unor sume de bani cu titlu de despăgubiri precum și efectele aplicării unui act normativ adoptat de autoritatea legiuitoare din Germania, cu privire la plăți compensatorii acordate din fonduri reținute din bugetul de stat al Germaniei și contribuții private ale unor companii germane.**

7.16. Pe de alta parte, Colegiul Director reține că în România, legiuitorul român a adoptat acte normative care reglementează expres drepturile persoanelor deportate în străinătate ori constituite prizonieri ori drepturile persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

7.17. În speță, Decretul lege nr. 118/1990 privește acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri. Decretul lege nr. 118/1990, a fost modificat și completat, fiind republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 18.03.1998.

7.18. Potrivit Decretului lege nr. 118/1990, cu modificările și completările ulterioare, republicat, art. 8 alin. 2 și alin.3, prevederile acestuia „se aplică de către conducerile unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de către direcțiile

generale de muncă și protecție socială sau de către consiliile locale, pe baza hotărârilor comisiilor pentru aplicarea Decretului lege nr. 118/1990, emise până la data de 31 iulie 1997. După această dată „cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege se depun la direcțiile generale de muncă și protecție socială”.

7.19. De asemenea, Ordonanța de Guvern nr. 105/1999, cu modificările și completările ulterioare, vizează acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

7.20. Potrivit legii nr. 148 din 17 mai 2005, pentru modificarea O.G. nr. 105/1999, art. 7 alin.2 :”Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute în prezenta ordonanță (n.n. O.G. nr. 105/1999) se depun la casa județeană de pensii sau, după caz, la Casa de Pensii a Municipiului București”.

7.21. Având în vedere prevederile legale invocate cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director constată că aspectele sesizate **sunt de vadiță necompetență** și nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Fată de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. . Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte:

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

P HALLER ISTVAN – Membru
(concediu medical)

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

